

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sapientissima Dei Mvndvm Regentis Gvbernatio; Ex qua
pendent, quæ vulgò in Casv, Fortvna, Fato, Esse Pvtantvr**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1645

§.1. Cur Deus tot aduersos, in terris, casus esse velit?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52314](#)

CAP V T. III.

CASVVM fortunatorum & infortunatorum aliae caussæ, aliq; exempla, vicisitudinem inconstantiamq; docentia humanæ felicitatis.

§. I.

Cur Deus tot aduersos, in terris, Casus esse velit?

AT omnia sūsq; déq; eunt, in Mun-
do? nulla est constantia? vexan-
tur boni, mali exaltantur. Pe-
rimit innoxios, & seruat multos Fortuna
nocentes? Quia de caussa Pittacus Mity-
lene templis scalam fecit, ad nullum alium
vsum, quām ut esset dedicatum donum, adum-
brans fortunæ repentinæ ascensus atq; descensus:
ascendentibus quodammodo his, quibus fortuna
aspirat: descendenteribus vero, qui miserijs pre-
muntur. Recte quidem Pittacus, si per for-
tunam intellexit eas res, quæ fortuitu viden-
tur accidere, cum interea causis occultis di-
uinitus dentur. Nam Dominus mortificat &
viuificat: deducit ad inferos & reducit. Domi-
nus pauperem facit & ditat: humiliat & suble-
nat, vel, sicut Ausonius loquitur: Fortuna
nunquam sistit in eodem statu: Semper mouetur,
variat, & mutat vices. Et summa in imum
vertit.

Ælian.
lib. 2. va-
riar. c.
29.

1. Reg. 2.

vertit, ac versa erigit. Quod si Pittacus ex
hac rerum humanarum varietate Deam vo-
luit procudere, quæ *Fortuna* appellanda sit;
Deum & ipse ignorauit, cuius sapientissimæ
potentiaz opus est, in Mundo sūsque dēque
ire res plurimas, & tamen Mundum conser-
uari, & , in tanta inconstantia, Vniuersum
tamen constare. Quòd autem vexentur bo-
ni & mali exalentur, cacodæmone quidem
procurante, inuidia est; at Numine permit-
tente, benevolentia est, magnam inde vir-
tutibus exercendis occasionem suppeditan-
te. Idcirco enim, malus ille spiritus, ait La-
ctantius, in primordijs transgressionis non sta-
tim ad pœnam (quoad locum & alligationem
in Inferno, non quo ad ignem, quo statim
torqueri cœpit) detrusus à D E O est, ut ho-
minem malitia sua exerceat ad virtutem: qua-
nisi agitetur, ni assidua vexatione roboretur, non
potest esse perfecta. siquidem virtus, est perfe-
rendorum malorum fortis ac innicta patientia.
Ex quo fit, ut virtus nulla sit, si aduersariis
desit. Huius itaq; peruersæ potestatis cùm vim
sentirent virtuti repugnantem, noméq; igno-
rarent; Fortuna vocabulū fibi inane finxerunt.
Sapientiūs fuissent facturi, si Dei arcana, in
talibus malis, penetrare, rerūmque cadu-

Lactantius
l. 3. di-
uin. In-
stit. capa-
tio. 18.

carum

48 Cap. III. Fortuna instabilitas,

carum fragilitatem agnoscere, indeque & modestiam, & patientiam, & fortitudinem, aliaque præclara opera exercere didicissent; cristasque de misissent, quas, in sublimi fortuna, nimium quantum erexerunt. *Sine aliis obseruare volueris*, ait Seneca; (*liberius enim, inter aliena, iudicium est*) sine te ipsum, fauore seposito; & senties hoc, & confiteberis, nil, ex his optabilibus & charis, utile esse; nisi te contra levitatem casus, rerumq; casum sequentium instruxeris: nisi illud frequenter, & sine querela, inter singula damna, dixeris: *DIIS ALITER VISVM EST.* Visum est enim, non oportere esse, in hac vita, felicitatis stabilitatem.

§. II.

Fortunæ rota, & rerum humanarum instabilitas quam utibilis sit, ut sapere discamus?

Nam, ut taceam, sicut, in pictura, differentia colorum; in Musica, vocum, varietas; in theatro, personarum multitudo gratiam habet; ita & in hoc Vniuerso venustam esse rerum mutabilitatem; utilitas præterea maxima *Casibus* inest. Fastidiretur Mundus, si omnia unus campus essent. Sunt igitur montes, in quos ascendamus; sunt valles, in quas

Senec. I.
1. epist.
98.